Ebu Jahja el-Muhaxhir, u luftua nga murxhitë dhe u vra nga havarixhët, Allahu e pranoftë.

Publikon: Gazeta Zyrtare "En-Nebe" Përktheu dhe përshtati në shqip: Fondacioni "Flakët e Luftës", pjesë e mediave "Fursan Al-Turjuma".

Sheval 1447 h.

📜 Historia e Shehidit (InshaAllah)

Ebu Jahja el-Muhaxhir, u luftua nga murxhitë dhe u vra nga havarixhët, Allahu e pranoftë.

Shehidllëku në rrugën e Allahut të Lartësuar është një begati madhështore, me të cilën Zoti bujar i nderon më të zgjedhurit nga robërit e Tij, ata që e kanë frikë Atë ashtu siç duhet dhe i janë trembur kërcënimit të Tij për ata që rrinë pas nga xhihadi kundër armiqve të Tij. Me këtë shehidllëk Ai u jep fitoren e madhe, afrimin tek Ai dhe pozitën fisnike, dhe i mbron me të nga sprovat e kësaj bote, të jetës së varrit dhe të botës tjetër njëkohësisht. Ai i ruan nga zemërimi dhe dënimi i Tij, i mbulon me kënaqësinë e Tij dhe u dhuron të gjitha cilësitë dhe edhe më tepër nga ato që u ka premtuar nëpërmjet të Dërguarit të Tij të sinqertë dhe të besueshëm, paqja dhe bekimi qofshin mbi të, siç përmendet në hadithin e el-Mikdam ibn Ma'di Keribet se i Dërguari i Allahut ﷺ ka thënë: *"Shehidi te Allahu ka gjashtë veçori: i falen (gjunahet që) në goditjen e parë, e sheh vendin e tij në Xhenet, mbrohet nga dënimi i varrit, është i sigurt nga tmerri i madh, vendoset mbi kokën e tij kurora e dinjitetit, ku një gur i saj është më i mirë se kjo botë dhe gjithçka që gjendet në të, martohet me shtatëdhjetë e dy bashkëshorte nga hyrijet me sy të bukur dhe i jepet e drejta të ndërmjetësojë për shtatëdhjetë nga të afërmit e tij."*[1]

Dhe ne mendojmë se vëllau Ebu Jahja en-Nixhiri, heroi i rrëfimit tonë të sotëm, është ndër ata për të cilët Allahu ka ditur mirësi dhe i ka bërë një thesar për Islamin, andaj i udhëzoi drejt hixhretit në Tokën e Islamit dhe drejt mobilizimit në fushat e guximit. Ata u ndanë nga familja dhe miqtë, e lanë poshtërimin, nënshtrimin dhe braktisjen, refuzuan jetën e rehatisë, luksit dhe robërimit ndaj epsheve dhe tekave, në një botë të mbushur me joshje dhe të tejmbushur me shpërqendrime, dhe i lumtur është ai që Allahu e shpëton prej kësaj.

▪ Fillimi i hershëm në Davet

Vëllau muxhahid Ebu Jahja en-Nixhiri lindi në një nga fshatrat e rajonit të Dosso, në jugperëndim të Niger-it, dhe aty u rrit e u formua. Më pas u shpërngul në kryeqytetin Niamey për të kërkuar dituri, dhe Allahu i Lartësuar i dha një pjesë prej saj. Ai, Allahu e pranoftë, u nda herët nga radhët e grupeve devijuese dhe fraksioneve të humbura, pasi Allahu i Lartësuar ia zbuloi mashtrimin e pretendimeve të tyre dhe shtrembërimin me të cilin i hutonin njerëzit në çështjet e fesë së tyre. Kështu ai e drejtoi fytyrën e tij drejt thirrësve të së vërtetës, atyre që e shpallin hapur fenë e Ibrahimit, dhe u bashkua me vëllezërit e tij në thirrjen drejt teuhidit me urtësi dhe këshillë të bukur.

1 Suneni i Tirmidhiut.

Dhe kur u shpall Shteti i Hilafetit, Allahu e forcoftë, dhe u shtri në Afrikën Perëndimore, Ebu Jahja e mbronte dhe e përkrahte atë me argumente dhe prova, debatonte me anëtarë të grupeve të devijuara në disa xhami të rajonit dhe ua rrëzonte dyshimet e tyre, duke i nxitur njerëzit t'i bashkoheshin karvanit të tij të bekuar.

Si pasojë e këtij angazhimi thirrës, disa grupe prej murxhive e denoncuan atë dhe vëllezërit e tij te qeveria murtede e Nigerit, dhe qeveria e Nigerit vendosi të ndërmarrë një fushatë sigurie për t'i shtypur këta muvahidë dhe për t'i penguar nga kryerja e rolit të tyre. Por Allahu ua dështoi përpjekjen dhe fushata e saj përfundoi në dështim, pasi Allahu u hapi robërve të Tij derën e hixhretit dhe të mobilizimit që ta praktikojnë teuhidin me fjalë dhe me vepra. Kështu ata iu bashkuan karvanit të Shtetit Islam në Vilajetin e Afrikës Perëndimore dhe filluan një fazë të re të thirrjes dhe të xhihadit mbi metodologjinë profetike.

▪ Mobilizimi i tij drejt tokës së xhihadit

U mobilizua vëllau Ebu Jahja, Allahu i Lartësuar e pranoftë, bashkë me një grup vëllezërish muxhahidë, muhaxhirë, duke synuar fushat e nderit dhe arenat e xhihadit, në mbështetje/përkrahje të Islamit dhe muslimanëve. Ata udhëhiqeshin nga malli për përmbushjen e obligimit të bekuar të xhihadit dhe nga dashuria për shehidllëkun në rrugën e Allahut të Lartësuar.
Ata nuk i kushtuan vëmendje rreziqeve që u dilnin përpara në rrugë, as vëzhgimit dhe ndjekjes së armiqve, derisa Allahu ua lehtësoi atij dhe atyre që ishin me të mbërritjen në tokën e Shtetit Islam.

Pas mbërritjes dhe vendosjes së tij në Vilajetin e Afrikës Perëndimore me vëllezërit e tij, ai iu bashkua kampit të stërvitjes dhe iu nënshtrua kurseve nëpër të cilat kalon çdo i ardhur i ri në vilajet.

Dhe pas përfundimit të trajnimit në kamp, ai u përzgjodh për të punuar në Divanin e Sigurisë, i cili ruan sigurinë e muxhahidëve dhe të popullatës njëkohësisht. Kështu Ebu Jahja e vuri në shërbim të vëllezërve të tij diturinë dhe kuptimin që Allahu ia kishte dhënë, duke i këshilluar, udhëzuar dhe mësuar çështjet e fesë së tyre. Në atë fazë ai kaloi rreth katër vite të plota duke bashkuar xhihadin me mësimdhënien, pa kursyer asnjë përpjekje as në dituri e as në veprim.

▪ Morali i tij dhe ndihma ndaj vëllezërve të tij

Ebu Jahja, Allahu e pranoftë, ishte me moral të mirë, me natyrë të pastër, i sinqertë në të folur, i shumtë në agjërim dhe falje namaz nate, i ashpër ndaj jobesimtarëve dhe murtedëve, ndërsa i mëshirshëm dhe i butë me vëllezërit e tij muslimanë, i buzëqeshur dhe shpesh me fytyrë të qeshur ndaj tyre. Megjithatë, kjo nuk e pengonte

që të urdhëronte për të mirën dhe të ndalonte nga e keqja, si dhe të shpallte të vërtetën hapur pa iu frikësuar qortimit të askujt.

Ai njihej për ndihmën e madhe që u jepte vëllezërve të tij dhe shpesh e përsëriste këtë hadith: *"Allahu është në ndihmë të robit për aq kohë sa robi është në ndihmë të vëllait të tij."* Shpesh e gjeje të angazhuar në kryerjen e nevojave të vëllezërve të tij para nevojave personale. Durimi, dinjiteti dhe dhembshuria e tij ndaj muslimanëve i siguruan respekt dhe autoritet te kushdo që e njohu. Po ashtu, Ebu Jahja ishte shembull në çështjen e dëgjimit dhe bindjes ndaj emirëve të tij në të mirë, qoftë në atë që e pëlqente vetja e tij apo që nuk e pëlqente, në zbatim të teksteve profetike të vërtetuara në këtë çështje.

▪ Shërbëtor i të burgosurve!

Dhe kur u shfaq ajo që Allahu i kishte dhuruar prej guximit, menaxhimit të mirë dhe qëndrueshmërisë/qetësisë në çastet e vështira, vëllezërit e ngarkuan me detyrën e administrimit të burgut që përfshinte si ushtarët ashtu edhe banorët që kishin rënë në mangësi. Kjo nuk i shtoi gjë tjetër veçse përulësi ndaj vëllezërve të tij dhe përkushtim në rrugën e fesë së tij, gjë që ia ngriti pozitën mes vëllezërve dhe e përhapi dashurinë për të në mesin e tyre.

Gjatë drejtimit të tij të burgut u shfaqën cilësi të spikatura administrative dhe tipare të larta morale, që buronin nga ndjenja e thellë e përgjegjësisë për amanetin që mbante dhe nga përpjekja e tij e palodhur për ta përmbushur atë, edhe sikur çmimi të ishte jeta e tij. Prej këtyre veprimeve ishte edhe fakti se gjatë një prej ofensivave të mëdha të armikut ai dha urdhër për evakuimin e të burgosurve, për të ruajtur jetën e tyre, ndërsa vetë mbeti pas tyre si roje, së bashku me disa nga vëllezërit e tij. Ata u shndërruan në një mburojë për mbrojtjen e muslimanëve, ndonëse ishin të burgosur për shkak të mangësive të tyre. Gjatë gjithë ofensivës ai vazhdoi të lëvizte mes rojes dhe administrimit, duke u dhënë durim vëllezërve të tij, duke i këshilluar për kursim në furnizime dhe duke u interesuar për gjendjen e tyre.

Po ashtu, trimëria dhe sakrifica e tij u shfaqën qartë kur gjatë një prej ofensivave humbi një nga të burgosurit e sëmurë. Ebu Jahja u kthye mbrapsht për ta kërkuar këtë të burgosur, pavarësisht dendësisë së zjarrit, afrimit të armikut dhe rrezikshmërisë së situatës, derisa e gjeti dhe u kthye duke e shoqëruar me vete.

▪ Vrasja e tij në duart e havarixhëve

Dashuria për luftimet dhe daljet e shpeshta në mobilizim janë tipare të të sinqertëve që i drejtohen Allahut të Lartësuar. Për këtë arsye, kjo u bë një cilësi e natyrshme e sahabëve fisnikë, me të cilën u formësuan pasi e mësuan nga prijësi i muxhahidëve, Pejgamberi i tyre Muhamedi ﷺ.

Ai ishte që shprehu dëshirën për t'u vrarë, me fjalë dhe me gjendje, duke thënë: *"Do të doja të vritesha në rrugën e Allahut, pastaj të ringjallesha e të vritesha, pastaj të ringjallesha e të vritesha"*.

Ne mendojmë se vëllau Ebu Jahja ishte nga të sinqertët në kërkimin e shehidllëkut, pasi ai e kërkonte atë në vendet e saj. Kështu me mirësinë e Allahut të Lartësuar iu dha mundësia të marrë pjesë në shumë sulme kundër ushtrive të qeverive murtede që shtrihen rreth Liqenit Çad, si dhe të qëndrojë në roje në më shumë se një kufi. Nuk u njoh kurrë për hezitim dhe as për frikacakëri në asnjë nga betejat ku mori pjesë, përkundrazi, ai shfaqi durim, qëndrueshmëri dhe guxim. Madje, ai kryente njëkohësisht rolin e udhëheqësit, mësuesit dhe edukatorit, duke nxitur, forcuar dhe përforcuar vëllezërit e tij, si dhe duke ua kujtuar sinqeritetin e nijetit dhe shtimin e përmendjes së Allahut të Lartësuar.

Dhe pasi u emërua përgjegjës i sigurisë, ai kërkonte dhe këmbëngulte me forcë te vëllezërit e tij që t'i lejonin të merrte pjesë në ekspedita dhe beteja. Ndonjëherë ia lejonin, e herë të tjera e pengonin, duke e ngushëlluar me shpërblimin e nijetit. Në një nga ditët, një grup havarixhësh avancoi për të sulmuar një nga pozicionet e muxhahidëve, atëherë Ebu Jahja u ngrit me vëllezërit e tij për të mbrojtur nderin e Islamit dhe kufijtë e sheriatit, derisa ra i shtrirë në fushën e nderit, i përgjakur nga plagët e rënda që kishte pësuar, derisa shpirti i tij u kthye te Krijuesi i vet, në moshën tridhjetë e katër vjeç. Lusim Allahun e Lartësuar që ta pranojë ndër të sinqertit dhe t'ia lartësojë gradën në Ailijin.

▪ Një detaj domethënës dhe përmbyllje

Ndoshta nga detajet më domethënëse të historisë së Ebu Jahjas - Allahu e pranoftë - është se në fillimet e rrugës së tij ai u përball me dëmtime dhe armiqësi nga ana e murxhive, ndërsa në fund të jetës së tij u përmbyll me vrasjen nga duart e havarixhëve. Kështu, historia e tij përmbledh rrugëtimin e Shtetit Islam në ecjen e tij sipas menhexhit pejgamberik: një rrugë e mesme ndërmjet havarixhëve dhe murxhive, e pastër dhe e distancuar nga të dyja palët. Falënderimi i takon Allahut, Zotit të botrave.

▪ Burimi: Artikujt e En-Nebes
Gazeta En-Nebe, numri 540
E enjte, 7 Sheval 1447 h.

| Mos i harroni në dua vëllezërit tuaj |